

(R051/2)

Op jacht door heel Europa

FRANK VERBEKE EN ANN HOORELBEKE ZIJN GEBETEN DOOR DE JACHTMICROBE

STADEN ▸ Straks staan de feestdagen weer voor de deur en mogen we weer aanschuiven aan de feestdis. Voor velen staat dan een wildmenu op het programma. Maar wie zijn toch die jagers die er voor zorgen dat we van dat wild kunnen genieten? We maakten kennis met een ervaren jagerskoppel, Ann Hoorelbeke en Frank Verbeke.

DOOR CHRIS DUMOULIN

Op een koude, regenachtige herfstdag gaan we op bezoek bij Ann Hoorelbeke (48) en Frank Verbeke (51). Hun woning ligt afgelegen in de Lucasstraat. Vanaf het moment dat je de oprit oprijdt, staat Ann reeds klaar aan de deur om je warm welkom te heten. In hun woning in landelijke stijl staat een kop dampende koffie je reeds op te wachten. Hier voelt iedereen zich duidelijk direct thuis.

Ann verzorgt beroepshalve de voor- en naschoolse opvang voor de gemeente Staden. Ondertussen is ook Frank aan de tafel komen aanschuiven. Frank is aan de slag als service-technicus. Al vlug komt 'de jacht' aan bod in ons gesprek.

"Mijn vader is een fervent jager", vertelt Frank. "Van kindsbeen af ben ik dus opgegroeid met de jacht. Het is een hobby die zowat al mijn vrije tijd opeist. In Vlaanderen mag je jagen van 15 september tot 31 januari maar doordat we doorheen Europa actief zijn als jagers, kunnen we bijna heel het jaar door onze hobby beoefenen. Enkel in de maanden maart en april ligt de jacht volledig stil, maar dat betekent niet dat wij dan stil zitten. We beheren namelijk 257 ha jachtgebied in Staden en 245 ha in Ardooië."

"Dat beheer bestaat er in dat je het hele jaar door er voor zorgt dat in die gebieden het wild goed verzorgd wordt. Dat gebeurt bijvoorbeeld door er voor te zorgen dat ze genoeg te eten hebben door ze bij te voeren. We helpen als het ware de natuur te bewaren. We moeten ook aan predatiecontrole doen. Dat betekent dat we zoveel mogelijk proberen om het evenwicht tussen het wild te bewaren door te jagen. Mochten er geen jagers zijn dan zou de wet van de sterkste in de natuur dat evenwicht verstoren. Voor onze streek zou dat betekenen dat de vos samen met ekster en kraai zou overheersen en dat er binnen de twee jaar geen wild meer is. Ook de land-

Frank Verbeke en Ann Hoorelbeke bij het geschoten wild na een jachtpartij. (GF)

bouwers doen vaak beroep op ons. Zo jagen we regelmatig op de bosduif om de jonge groenten te beschermen."

STRENGE REGELS

"Ik jaag ook in Vlaanderen", vult Ann aan. "Klein wild en roofwild zijn dan mijn doelwitten. We spreken dan over haas, fazant, konijn, duif, eend,... Ik jaag met een hagelgeweer kaliber 12. De gemiddelde afstand tot een prooi bedraagt al gauw 30 meter. Maar denk nu niet dat je je zo maar

en kogelschieten."

"Voor deze verschillende lessenreeksen moet je enkele maanden lang elk weekend naar het opleidingscentrum in Torhout en Ruisbroek. De examens zijn niet van de poes want slechts 50% slaagt de eerste keer. Gelukkig was dat voor mij het geval en kan ik nu tenvolle van het jagen genieten."

"Dat we als koppel kunnen gaan jagen, maakt het nog eens leuker. Al mijn verlof spaar ik dan ook op om te kunnen spenderen aan de jacht. Het voortdurend in de natuur zijn, is enorm ontspannend. Maar er zijn ook strenge regels. Wij zijn lid van Wildbeheereenheid Baeckelandt die 10613 ha grond beheert met 28 jachtrechthouders. Vanuit deze organisatie worden we opgelegd om aan voorjaarsstelling van het wild te doen en ook het valwild, wild dat in het verkeer om het leven komt, en de afschotcijfers bij te houden."

"Ondertussen is Frank voorzitter geworden van deze wildbeheereenheid wat nog wat extra werk meebrengt, daarnaast moeten we ook de overeenkomsten met de grondeigenaars van onze eigen 502 ha jachtgebied bijhouden. Je ziet, veel tijd voor andere hobby's rest er niet maar we zouden het

niet meer anders willen."

De vraag die bij vele mensen ongetwijfeld speelt, is of er ook jagers zijn voor wie het enkel om het afknallen van dieren gaat en die zich niet zoveel van wildbeheer aantrekken. Als we Ann en Frank met die vraag confronteren zie je dat ze met spijt in het hart, ja moeten antwoorden.

"Jammer genoeg zitten er jagers tussen die schieten om te schieten", vertellen ze. "Ze beseffen niet dat jagen gelijk staat met natuurbeheer en wie enkel maar uit

"Mochten er geen jagers zijn dan zou de wet van de sterkste gelden"

'jager' kunt noemen. Vooraleer je jager bent moet je verschillende cursussen doorlopen. Eerst een theoretische reeks waar je de wetgeving en wildsoorten leert kennen en er vooral op de veiligheidsprocedures wordt gehamerd. Als je voor deze cursus geslaagd bent, volgt een cursus kleiduifschieten

"Als je de jacht doet zoals het hoort, is het relatief veilig"

is om te schieten zou zich beter aansluiten bij een schietclub."

"Een goeie jager wacht tot zijn prooi in een zo juist mogelijk positie staat om het dier te treffen. Dat is belangrijk om het dier niet nodeloos te doen lijden en ook voor het vlees achteraf. Als dat vlees teveel beschadigd is door de

impact van de kogel, ben je er ook niks meer mee."

"We leggen ons ook zelf enkele regels op. Zo gaan we van een groep wilde varkens nooit het eerste dier neerschieten. Meestal is dat de leider en als deze wegvalt is heel de groep ontredderd. Een moeder-varken met jong schieten we ook niet. Het jong zou in vele gevallen gedoemd zijn om van ontbering om te komen en dat is niet onze bedoeling. Aangeschoten wild dat gewond kan wegvlugten, gaan we ook steeds nazoeken. Daarvoor doe ik dienst op mijn teckel, een zweethond, die het bloedspoor zoekt en volgt tot we bij het gewonde of ondertussen dode dier zijn."

"Ann jaagt ook met haar hond, een Duitse staande hond (draadhaar) van drie jaar jong. Het bijzondere aan deze hond is dat Ann hem zelf opgeleerd heeft. Ann gaf vroeger opleiding aan honden en hun begeleiders en heeft dus eigenlijk twee hobby's kunnen combineren. Je ziet voor we de kreet "Waidmannsheil!", een jagersterm uit het Duits wat zoveel betekent als "Proficiat!", te horen krijgen er met heel wat rekening dient gehouden te worden" glimlacht Frank.

AVONTUREN

We vragen ons af of ze soms ook voor verrassingen komen te staan tijdens de jacht. "Dat gebeurt heel zeker", lacht Ann. "Zo herinner ik me dat Frank ooit in een boom moest klauteren om een varken te ontwijken. Zelf zat ik ooit in een jachtoren. Toen ik naar beneden kwam, bleek dat een varken met jong zich onder de toren had geposteerd. Ik ben dan wijselijk maar weer naar boven geklommen."

"Maar als je de jacht doet zoals het hoort is het relatief veilig. In 90% van de gevallen loopt het wild van je weg, enkel als ze echt in het nauw zitten en geen kant meer op kunnen, zullen ze zich verdedigen door aan te vallen."

Ondertussen is het jagen een hele familiebedoening geworden want ook onze zonen Kenneth (26) en Kaey (22) zijn net als onze dochter Sharon (24) en haar vriend Bono (23) fervente jagers geworden. De ouders van Bono zijn trouwens ook jagers. Je weet dus al over wat de gesprekken zullen gaan tijdens de eindejaarsfeestmaaltijden. Wat er zal geserveerd worden, hoeft ik je natuurlijk ook niet te vertellen." "Frank heeft trouwens ook de microbe te pakken om alle wild zelf te beenhouwen. Hij heeft zich ondertussen al toestellen aangeschaft om zelf worsten en hamburgers te maken. Je ziet alles staat hier in het teken van de jacht en wat er bij hoort" eindigt het koppel lachend.

Jagen in het buitenland

"Naast het jagen in Vlaanderen gaan we regelmatig ook de landsgrenzen over" vertelt Frank.

"In mei en december gaan we telkens voor een week naar Polen om op reeget en/of reebok te jagen. In Duitsland kan je ons een negental weekends per jaar aantreffen."

"Vooral het Hunsrückgebied geniet onze voorkeur omdat je daar een enorme variatie aan wild aantreft. Naar de Elzas in

Frankrijk trekken we ook een tiental weekends per jaar. Daar jagen we vooral op everzwijn en reewild."

VEEL VRIENDEN

"Een gemiddelde jachtpartij duurt van 9 uur tot 15 uur. Daarnaast doen we ook aan 'aanzitjacht'. Dat is vanuit de welbekende torentjes jagen. Deze jachten duren van net voor zonsondergang tot na middernacht. Dan jagen we vooral op

groot wild : damhert, ree, wild varken,..."

"Aan de jacht hebben we ondertussen een ruime vriendenkring overgehouden. Zo kwamen we via een jachtadvertentie in contact met een koppel dat in Duitsland woont."

"De man, een Nederlander, en zijn Italiaanse vrouw zijn beroepsjagers. Het klikte zo goed dat we nu reeds geruime tijd goeie vrienden zijn en partners geworden zijn om te jagen."